

hebben gestaan. In de kringen der ware literatuur zal hij als een behoorlijk tijdschrift-redacteur zijn beschouwd. En inderdaad is *Elsevier's Maandschrift* in zijn tijd een niet zeer brillant, maar goed orgaan geweest.

III

De groote tijd zou aanbreken toen Lapidoth vervangen werd door den op zijn beurt nu zeven-en-dertig-jarigen Herman Robbers. Bijna drie en dertig jaar lang, van 1905 tot zijn dood, is hij van *Elsevier's Maandschrift*, zoo niet in naam, dan toch metterdaad, de hoofdredacteur en, naar zijns vaders zeggen, tevens de eigenlijke uitgever geweest. Geen moeite was hem al die jaren te veel om het uiterlijk zoowel als het innerlijk ervan te verzorgen, de fijnste gevoels- en gedachten-nuances van hemzelf en zijn medewerkers tot haar recht te doen komen, den af te leveren tekst ook van de laatste taal- of drukfout te zuiveren. Nooit hield hij op, zich met ziel, hart en geest in de contemporaine kunst, en dan natuurlijk speciaal in de geschriften die hij in het tijdschrift wenschte op te nemen, te verdiepen. Telkens zocht hij nieuwe krachten aan het orgaan te verbinden. Zijn voortdurende zorg was, te bewerken dat zijn talrijke lezers van al wat er aan belangrijks verscheen op de hoogte werden gehouden en daarover, wanneer er aanleiding toe was, een rechtvaardig en gemotiveerd oordeel onder de oogen kregen.

Aan het eind van 1900 had Schimmel ook als eereid der redactie ontslag genomen en Plemp van Duiveland was einde 1904 heengegaan wegens verandering van betrekking. Robbers' mede-redacteurs waren nu achtereenvolgens: Ph. Zilcken, die met 31 December 1905 aftrad; R. W. P. de Vries Jr, die aanbleef tot eind 1929; W. Jos. (thans zich noemende en schrijvende Jos.) de Gruyter, wiens redacteurschap geduurd heeft tot en met 1931; Mr J. Slagter, die zich met 1 Januari 1935 terugtrok, en tenslotte de thans nog in functie zijnde kunstcritici A. M. Hammacher en Dr J. G. van Gelder. Als correspondent voor Vlaanderen had Robbers zich Lode Zielens geassumeerd. Krachtig en effectief is hij door die allen bijgestaan — het meest effectief nog, volgens zijn eigen zeggen, door De Gruyter, wiens „diepe geestdrift en wijze doordachtheid” met dankbaarheid in Robbers' afscheidsartikel worden vermeld, en dan ook door mijn beide huidige collega's. Niettemin was, naar de vaste overtuiging en het onbedrieglijke gevoel van allen die met het tijdschrift van verre of nabij in aanraking kwamen, *Elsevier's Maandschrift* van 1905 tot en met 1937 „het tijdschrift van Herman Robbers.”